

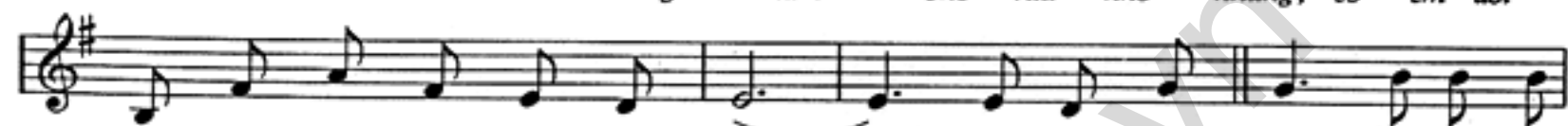
Ru em từng ngón xuân nông

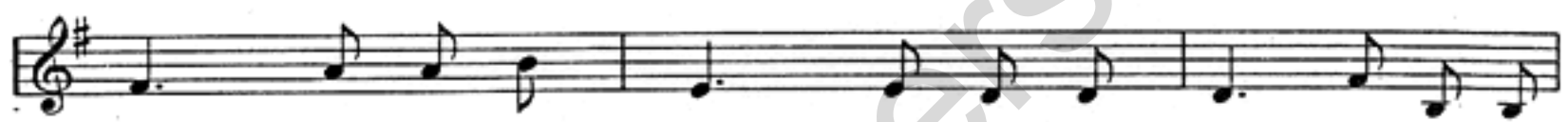
Ru mãi ngàn năm giòng tóc Em buồn, Bàn tay
Ru mãi ngàn năm từng phiến môi mềm, Bàn tay

Em nắm ngón ru trên ngàn năm. Trên mùa lá xanh, ngón tay Em
Em trau chuốt thêm cho ngàn năm. Cho vừa nhớ nhung, có em đôi

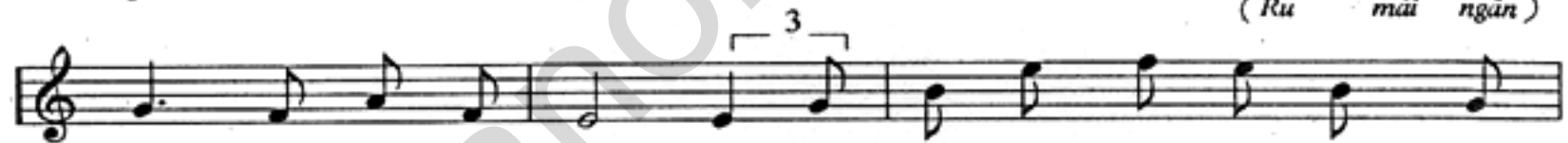
gầy nêu mãi ru thêm ngàn năm. Thôi ngủ đi Em, mùa ru em
hòn nêu mãi ru thêm ngàn năm.

ngủ, tay Em kết nư nuôi trọn một đời, nuôi một đời

người, Mùa xuân vừa đến xin mãi ăn năn mà thôi. Ru mãi ngàn
(Ru mãi ngàn)

năm từng ngón xuân nông, Bàn tay Em nắm ngón anh ru ngàn
năm vừa ma em hồng Bàn tay đưa anh đến quê hương vàng

năm, Giận hờn sẽ quên, dáng em trôi dài, trôi mãi trôi trên ngàn
son, Vào trời lãng quên, tóc em như trời xưa đã qua đi ngàn

năm. Ru mãi ngàn ...
... năm. Còn lời ru mãi, vang vọng một

trời, Mùa xanh lá vôi, Ru em miết mài, Còn lời ru

mãi, còn lời ru này, Ngàn năm ru hoài, ngàn đời ru ai. (Hết)